

РЕШЕНИЕ

№ 1531

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7921** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Общинска служба по земеделие- 3., подадена чрез процесуален представител адв. Ц. Д. П. срещу Решение № 9888 от 09.06.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 42-ри състав, постановено по гр.дело № 27391/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния и процесуален закон. Касаторът излага, че решението не е съобразено със събрания доказателствен материал, от който категорично се установявало, че имотът не подлежи на възстановяване, а именно: нотариален акт № 167, том X., дело № 5675/1956г., решение от 17.07.1957г. Софийски народен съд и договор за доброволна делба на съсобствен недвижим имот от 09.05.1996г., от които се установявало, че е извършена разпоредителна сделка с имота в местността „Гладен рид“. З. по преписката още в началото на производството е следвало да индивидуализира имота, за който претендира да му бъде възстановен, както и да приложи скица. ОСЗ - 3. е мотивирала атакуваното решение в съответствие с предоставените й документи и доколкото по преписката не са представени допълнителни документи, които да установяват различен от вече посочения статус на процесния имот. От изготвената съдебно-техническа експертиза се констатирала идентичност между нива в местност

„Гладен рид" с площ 1691 кв.м. и имот с пл.№ 106б, находящ се в най-западната част на нивата, описана в нотариален акт № 167, дело 5675/1956г. Нивата в м."Гладен рид" с площ от 1691 кв.м. представлявала част от описаните в Решение на Софийски народен съд от 17.07.1957г. по гр. дело 4714/1957г. 6.0 дка, които пък са част от нивата с площ 11.4 дка на С. К. по нотариален акт № 167/1956г. Вещото лице е посочило, че нивата в м. „Гладен рид“ попада в границите на голямата нива от 11.4 дка, респ. 11.3 дка, както и, че е налице идентичност между нивата описана в решение № 10183/14.02.2022г. и имотите по решение на Софийски народен съд от 17.07.1957 година. В скицата към СТЕ били отразени площта и границите на имот, с площ от 11.4 дка, по нот. акт за собственост № 167, том X., дело № 5675/1956г., както и всички продадени имоти и техните нови собственици. От документите ставало ясно, че дори и поотделно площта от 11,4 дка имала индивидуализирани собственици. Налични били данни, които потвърждавали идентичността на процесния имот и разпоредителните действия, които са извършени с него. Още повече, че при застрояване или извършване на разпоредителни сделки със земята, получена при замяната, замяната оставала в сила, съгласно чл. 18з, ал. 3, изречение второ от ППЗСПЗЗ. При постановяване на решението си, ОСЗ - 3. е взела предвид всички събрани в административното производство доказателства, поради което решение № 10183/14.02.2022г. било валиден и законосъобразен административен акт.

В проведеното открито заседание на 09.02.2024г. касаторът, чрез своя процесуален представител адв. С. Й. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 42-ри състав по гр.дело № 27391/2022г. и спорът решен по същество, като се потвърди решение № 10183/14.02.2022г. в частта относно отказът за възстановяване на правото на собственост на наследниците на К. С. С..

Ответниците- Л. Р. Т., М. А. Т., С. Т. Т., Н. Т. Т., чрез адв. М. В. оспорват жалбата. Молят за нейното отхвърляне и за потвърждаване, като правилно и законосъобразно на решението на СРС.

В писмен отговор от 08.08.2023г. се излага, че съдът подробно е мотивирал решението си, като е изброил и обсъдил всички събрани доказателства. Именно всестранната преценка на доказателствата е довела до извода, че няма достатъчно данни, които да доказват идентичност на претендирания за възстановяване имот с този, даден по замяна по нотариален акт от 1956г. и този, предмет на разпоредителната сделка със съдебното решение от 1957г. Съдът правилно е приложил разпоредбата на чл.18з, ал.3 ППЗСПЗЗ, като е преценил, че при липса на категоричност относно това дали имотът, признат за възстановяване е бил предмет на замяна, дали е бил предмет на разпоредителна сделка и дали е застроен /последното безспорно установено/. След като имота е установен като местоположение, площ и граници със съответната скица и удостоверение по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, а в същото време не е категорично установено този имот да е бил заменен и/или продаден, съдът е направил правилен извод, че не е налице предвиденото в закона изключение, при което имотът да не може да бъде възстановен в реални граници.

Заинтересованите страни- Е. Б. Т., М. Б. С., А. Б. М., С. Й. М., Б. С. Б., С. Б. Б., Д. В. В., Я. В. В., В. Д. В., М. Д. Я., М. Й. М., М. Й. Б. не изразяват становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 9888 от 09.06.2023г. по гр.дело № 27391/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 42-ри състав е отменено решение № 10183/14.02.2022г. на ОСЗ-З., в частта, в която е отказано възстановяване на имот в стари реални граници за 7 кв.м., попадащи в УПИ XVIII-2867 и за 1 378 кв.м., попадащи в УПИ ХХ-1105. Преписката е била върната на ОСЗ-З. за ново произнасяне.

С оспорения индивидуален административен акт- решение № 10183/14.02.2022г. по преписка № 288/03.02.1992г. на ОСЗ-З., на наследниците на К. С. С. е отказано да бъде възстановено правото на собственост в съществуващи /стари/ реални граници върху следния недвижим имот: нива с площ от 1.663 дка, находяща се в строителните граници на Д., местността „Гладен рид“, съставляваща имот № 106б, кад. лист № 719, 736 по кадастрален план от 1956г., при граници: наследници на Б. М., от две страни Т. С. М. и наследници на К. Т. М.. Като мотиви за постановения отказ са посочени: 1. 7 кв.м. попадат в УПИ XVIII-2867, кв.22, в.з. „С.-Д.“, 2. 1 385 кв.м. - чл.18з, ал.3, изр. второ ППЗСПЗЗ; 3. 278 кв.м. са разположени в улица, която е публична общинска собственост.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

С протокол от 09.05.1951 г. по гр.дело № 531/1950 г. на заместник софийски околийски съдия (л. 45) е била одобрена спогодба, съгласно която К. С. Т., по мъж /М. С./, получава в дял имоти в землището на [населено място], сред които и нива, находяща се в местността „Гладен рид“ с площ от 1.9 дка при граници: наследници на Б. М., от две страни Т. С. М. и наследниците на К. Т. М..

С нотариален акт за собственост по замяна № 167, том Х., дело № 5675/1956 г. от 18.12.1956 г., С. С. К. е призната за собственик на нива в местността „Гладен рид“ с площ от 11 декара и 4 ара при съседни: Н. Ц., Е. Б. Ф. и М. В.. Отразено е, че за съставяне на нотариалния акт е представен препис от протокол № 14 от 20 май 1954 г. на управителния съвет на ТКЗС – [населено място].

С влязло в сила Решение от 17.07.1957 г. по гр.дело № 4714/1957г. е обявен за окончателен предварителен договор, с който С. С. К. е продала на Б. Б. Б., действащ лично и като законен представител на И., Е. и А. Б. Б. част от нива с площ от 6,0 дка, находяща се в землището на [населено място], С., местността “Гладен рид”, цялата от 11,3 дка при съседни: от изток: Д. Г. П. и П. М. Д., от север: Н. И. Ц., М. В. и Е. Ф., от юг: С. Б., Б. Х., Т. Д., С. С. Ч., от запад - наследниците на К. Т. М.. На всеки един от купувачите е продаден по 1 декар и 5 ара, при конкретно посочените в решението граници.

С договор за доброволна делба с нотариална заверка на подписите, извършена на 07.05.1996 г., вписан в книгите за вписване том 4, № 239, вх. рег. № 11265, И. Б. Б. е придобил собственост върху: 1.парцел Х.-995, кв.22 с площ от 925 кв.м. по плана на в.з. “С.-Д.”, при съседни: от три страни улици, парцел Х.-995; 2. парцел Х.-995, кв.22 с площ от 1280 кв.м. по плана на в.з. “С.-Д.”, при съседни: от две страни улица, парцел Х.-995 и парцел Х.-995; 3. парцел Х.-995, кв.22 с площ от 1445 кв.м. по плана на в.з. “С.-Д.”, при съседни: улица, парцел Х.-995, парцел ХХ-СНС, тупик и дворно място.

От приложеното удостоверение по чл.13, ал.5 ППЗСПЗЗ изх. № РВТ21-ГР94-4685/5/31.01.2022г. се установяват следните релевантни за идентификацията на имота данни: Бившият имот с пл.сн. № 106б, кад. лист № 719, 736 с площ от 1 691 кв.м., съобразно действащия ПУП на м.“С. – Д. II част“, одобрен

със заповед № РД-50-09-84/16.03.1990г. попада в : 1. 7 кв.м. се разполагат в УПИ XVIII-2867, кв.22, който е застроен; 2. 1 378 кв.м. се включват в УПИ XIX-995, кв.22, който е незастроен; 3. 28 кв.м. се включват в УПИ XX-1105, кв.22, който също не е застроен; 4. 278 кв.м. се намират в [улица].т.32 и тупик- мероприятиято е реализирано. От имота съществува незастроена площ от 1 406 кв.м., която представлява части от УПИ XIX-995 и УПИ XX-1105, кв.22, а останалата площ, която попада в УПИ XVIII-2867, кв.22 и улица е застроена и е реализирано предвиденото по плана мероприятие.

При постановяване на обжалвания акт, СРС не е обсъдил и не е коментирал, приетото по делото писмено доказателство, а именно: решение № 985 от 23.02.1993 г. на поземлената комисия в [населено място], [община], област Софийска, издадено по същата преписка № 288/1992г., с което в полза на К. С. С. е възстановено правото на собственост във възстановими стари реални граници на нива с площ от 1.900 дка, находяща се в [населено място], местност "Гладен рид" при съседни: наследници Б. М., Т. М. и наследници на К. М..

Очевидно е наличието на идентичност между имота, предмет на решение № 985/23.02.1993г. и решение № 10183/14.02.2022г., доколкото и в двата акта е посочено, че правото на собственост на наследодателката се удостоверява с делбен протокол от 09.05.1951г. по дело № 531/1950г., дял II, т.3 и местонахождението и границите на имота и в двете решения са посочени по еднакъв начин. В решение № 985/23.02.1993г. имотът е индивидуализиран, чрез посочване на неговата площ, местонахождение и съседни, поради което за завършване на реституционната процедура е било необходимо да бъде приложена и скица. По делото не са налични данни, това решение да е било отменено. След като решение № 985/23.02.1993г. е влязло в сила и е реституирана собствеността в полза на наследниците на К. С. С., е било издадено новото решение № 10183/14.02.2022г., с което е отказано възстановяване на правото на собственост върху същия имот. Основанията и редът за отмяна или изменение на решението е законодателно уреден в чл.14, ал.7 и ал.7а ЗЗПЗЗ във вр.чл.99 и сл. АПК. Софийски районен съд е следвало да обсъди наличието на предпоставките за това и да прецени дали повторното произнасяне на 14.02.2022г. на Общинска служба по земеделие- 3. е било допустимо, респ. законосъобразно.

Тъй като решението на СРС не съдържа каквито и да било фактически установявания по отношение на предходно издадения административен акт- решение № 985/23.02.1993г. и не е обсъдено това писмено доказателство, то касационната инстанция не би могла да попълни този пропуск и да провери дали СРС вярно е установил фактическата обстановка и съответно дали са правилни правните му изводи по нея. Член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд. Освен това, връщайки преписката на административния орган, СРС не е изложил поради какви причини той следва да се произнесе отново, какви допълнителни процесуални действия следва да извърши, както и в решението не се съдържат конкретно дадени указания по тълкуването и прилагането на закона. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт, а също и на правни изводи за това какво конкретно нарушение е допуснато при издаване на решение № 10183/14.02.2022г., най-сетне и при липсата на указания към административния орган при връщането на преписката, решението на районния съд е постановено при

съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано – касационно основание по чл.209, т.3 от АПК.

Неправилно в диспозитива на решение № 9888/09.06.2023г. е индивидуализиран процесния недвижим имот, като е посочено, че част от него с площ от 1378 кв.м. попада в УПИ ХХ-1105, кв.22, местност в.з.,С.- Д. II част“. Визираната площ се разполага в границите на УПИ ХІХ-995, кв.22, м. в.з.,С.- Д. II част“ / ПИ с идентификатор № 68134.1973.995 по одобрената КККР със заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, изменена със заповед № КД-14-22-1705/01.11.2013г. на началника на СГКК- С./ . В УПИ ХХ-1105, кв.22 / ПИ с идентификатор № 68134.1973.1105/, попада част от бивш имот с пл.сн.№ 106б, с площ от 28 кв.м., като по отношение на нея въобще липсва произнасяне на съда дали подлежи на възстановяване. Мотиви и диспозитив липсват и за 278 кв.м. от процесния недвижим имот, които пространствено се намират в реализираните на терена улица-тупик и [улица].т.32.

По тези съображения решението следва да бъде отменено и делото върнато на друг състав от СРС за ново разглеждане, при което да бъде извършено фактическо установяване относно наличието на издадено позитивно за наследниците на К. С. С. решение за същия имот, като следва да се изложат конкретни правни изводи по приложението на чл.14, ал.7 и ал.7а ЗСПЗЗ във вр.чл.99-чл.106 АПК при второто произнасяне на ОСЗ- 3., а в случай, че се констатира порок на акта, който обуславя връщането на преписката за ново разглеждане да се дадат ясни указания на органа как следва да процедира, тълкува и спазва закона.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

В заключение, решение от 09.06.2023г. на СРС, ГО, 42-ри състав е неправилно на основание чл.209, т.3 АПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането за присъждане на разноски, следва да се произнесе СРС, с оглед изхода на спора на основание чл.226, ал.3 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2 от АПК

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 9888 от 09.06.2023г., постановено по гр.дело № 27391/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГО, 42-ри състав, като :

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.